

Μια φορά κι έναν καιρό στο Happyvil

η Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού...

...συναντιέται με το πνεύμα των Χριστουγέννων!!!

Γεια σας!

Είμαστε μια ομάδα με 17 παιδιά και όλοι μας αγαπάμε τα παραμύθια!

Βάζουμε στοίχημα ότι και σ' εσάς αρέσουν πολύ!

Λοιπόν, τι θα λέγατε να συναντηθούμε μέσα σ' ένα παραμύθι;

Μια φορά και έναν καιρό στο **Happyvil** (που σημαίνει ευτυχισμένο χωριό) και ήταν ένα πολύ χαρούμενο χωριουδάκι κάπου στη γη, ζούσαν ειρηνικά πολλές οικογένειες, μπαμπάδες και μαμάδες, παππούδες και γιαγιάδες και πολλά παιδιά φυσικά!

Πήγαιναν στο σχολείο κάθε μέρα και έπαιζαν όλα μαζί. Τον πιο πολύ καιρό έπαιζε μαζί τους και μια καλή τους φίλη, ένα μεγαλύτερο σε ηλικία κορίτσι, που το λέγανε **Γιούνι / Uni** (χαϊδευτικό από το **Unicef**).

Τα παιδιά διασκέδαζαν περνώντας χρόνο μαζί της, επειδή η Γιούνι ήξερε ένα σωρό σημαντικά και αληθινά πολύ ενδιαφέροντα πράγματα! Η οικογένειά της ταξίδευε πολύ συχνά σ' όλον τον κόσμο κι έτσι η Γιούνι είχε πάντα πολλές ιστορίες να διηγηθεί και οι φίλοι της είχαν πολλά να μάθουν απ' αυτή!

Όμως ...μια μέρα μια κακιά μάγισσα, που τη λέγανε **Anti-Rights**, επειδή μισούσε όλα τα **Δικαιώματα**, έφτασε στο Happyvil από ένα κοντινό χωριό, είδε την παρέα των φίλων και ζήλεψε πολύ τη χαρά τους.

Έτσι, αργότερα εκείνη τη νύχτα, μεταμφιέστηκε σε μια γριούλα και αποφάσισε να κλέψει όλα τα δικαιώματα των παιδιών.

Πέταξε πάνω από τα σπίτια στο Harryvii, μπήκε κρυφά από τις καμινάδες και άρπαξε καθετί που τα παιδιά αγαπούσαν και χρειάζονταν. Κι έπειτα ...εξαφανίστηκε...

Γύρισε πίσω στο κάστρο της και έκρυψε όλα αυτά που έκλεψε μέσα σ' ένα τεράστιο μπαούλο.

Το επόμενο πρωί όλα τα παιδιά ξύπνησαν αλλά δεν βρήκαν ούτε πρωινό να φάνε, ούτε ρούχα και παπούτσια να φορέσουν, ούτε τις τσάντες τους τις σχολικές. Παρόλα αυτά πήγαν στο σχολείο, μα οι δάσκαλοι δεν ήταν εκεί...

Επέστρεψαν στα σπίτια τους και τίποτα δεν βρήκαν πάλι από όλα τα καλά... Ούτε γεύμα να φάνε, ούτε νερό να πιουν, ούτε παιχνίδια για να παίξουν... Ακόμα κι οι γονείς τους δεν ήταν εκεί... Όλα είχαν εξαφανιστεί... Τα παιδιά άρχισαν να νιώθουν άρρωστα, αλλά και του χωριού ο γιατρός είχε χαθεί κι αυτός...

Βαθιά λυπημένα και τρομοκρατημένα τα παιδιά αποφάσισαν πως θα προσπαθούσαν να πάρουν την ζωή τους πίσω. Η Γιούνι, το γενναίο σοφό κορίτσι, θα γινόταν οδηγός τους. Αποφασιστικά, τολμηρά και ενωμένα ξεκίνησαν αμέσως την έρευνα για τα δικαιώματά τους.

Αφού αντιμετώπισαν πολλά εμπόδια που η κακιά μάγισσα είχε βάλει στο δρόμο τους, τα παιδιά και η Γιούνι πλησίασαν στο σκοτεινό της κάστρο και ...πολύ αργά την ίδια νύχτα μπήκαν κρυφά στην κρεβατοκάμαρά της. Εκείνη κοιμόταν τόσο βαριά, που τα παιδιά κατάφεραν να πάρουν το μεγάλο κλειδί που κρεμόταν από μία αλυσίδα στο λαιμό της χωρίς να τα καταλάβει. Το κλειδί ταίριαζε στο τεράστιο μπαούλο που βρισκόταν ακριβώς δίπλα στο κρεβάτι της μάγισσας. Μέσα σ' αυτό τα παιδιά βρήκαν όλα όσα τους είχε κλέψει η Αντι-δικαιωματού κι έτρεξαν μακριά χωρίς ανάσα. Επέστρεψαν πίσω στο χωριό τους περήφανα για τη σημαντική τους νίκη! Είχαν καταφέρει να κατατροπώσουν τη μάγισσα!

Όταν εκείνη ξύπνησε και κατάλαβε τι είχε συμβεί, εξαγριώθηκε και ...εξαφανίστηκε για πάντα.

Από τότε όλοι στο Harryvii έζησαν ευτυχισμένα και κάθε χρόνο γιόρταζαν τη μέρα που τα παιδιά κέρδισαν ξανά τα δικαιώματά τους τα σημαντικά!

Όσο για τη Γιούνι και τη νεαρή παρέα της, έγραψαν σ' ένα μεγάλο βιβλίο, που το ονόμασαν **Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού** όλα τα βασικά δικαιώματα που κάθε παιδί χρειάζεται να έχει οπωσδήποτε παντού στη γη.

Με τη Σύμβαση των δικαιωμάτων του παιδιού λοιπόν δηλώνω ότι

χρειάζομαι...

- ✓ μια **οικογένεια** να αγαπώ και να μ' αγαπούν.
- ✓ ένα **ασφαλές σπίτι** για να ζω
- ✓ **υγιεινό φαγητό** για να τρώω
- ✓ **καθαρό νερό** για να πίνω

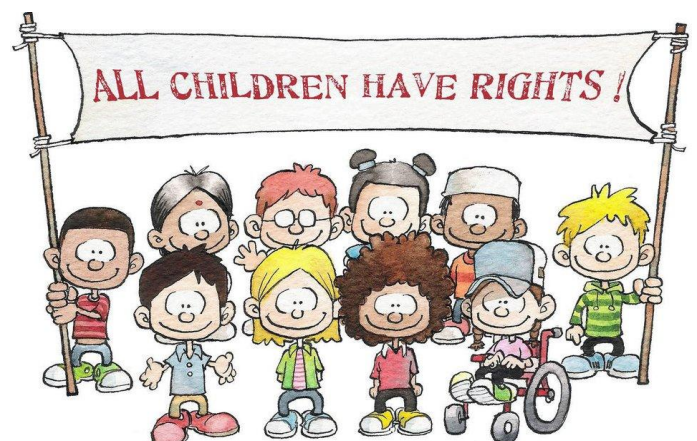
Χρειάζομαι...

- ✓ **σχολείο** και **δασκάλους** για να με διδάσκουν
- ✓ **βιβλία** για να διαβάζω
- ✓ **φίλους** για να **παίζουμε** μαζί
- ✓ **γιατρούς** και **φάρμακα**, που θα με κάνουν καλά, όταν αρρωσταίνω
- ✓ **ελεύθερο χρόνο** για να ξεκουράζομαι και να διασκεδάζω
- ✓ να μην με υποχρεώνει κανείς να **δουλεύω** για χρήματα.
- ✓ **προστασία** από τη **βία**, τις **προσβολές** και την **εκμετάλλευση**.

Χρειάζομαι...

- ✓ **ασφάλεια** και **σεβασμό**
- ✓ μια **ταυτότητα** να υπερασπίζομαι
- ✓ μια **πατρίδα** για να ανήκω
- ✓ έναν κόσμο να τον μοιράζομαι με **υγεία** και **ειρήνη**
- ✓ **ελευθερία** να σκέφτομαι και να δημιουργώ

ένα καλύτερο μέλλον για όλη την ανθρωπότητα!

Κι αν όλα αυτά μοιάζουν για εμάς αυτονόητα,

Δεν είναι... και δεν τα έχουν όλοι, ΔΥΣΤΥΧΩΣ...

Όλα αυτά ας τα σκεφτούμε με το πνεύμα των Χριστουγέννων στην καρδιά...

...αφού, να! Έχει φτάσει πια ο Δεκέμβρης για άλλη μια φορά!

Παραδοσιακά για εμάς αυτή η περίοδος είναι η καλύτερη της χρονιάς!

Έρχονται Χριστούγεννα! Πλησιάζουν!

Όμως ...όλα είναι εντελώς διαφορετικά αυτή τη χρονιά...

Βλέπετε, ο κορονοϊός, ο τρομερός υγειονομικός εχθρός, είναι ακόμη ανάμεσά μας...

Πώς λοιπόν θα γιορτάσουμε φέτος το πνεύμα των Χριστουγέννων;

Αν και στα σπίτια μας έχουμε πάλι κλειστεί, ας αφήσουμε την καρδιά μας ανοιχτή!

Ας σκεφτούμε ο ένας τον άλλον...

...μα κι αυτούς που δεν είναι όπως εμείς τυχεροί και που τους λείπουν πολλά από τα αναγκαία αγαθά...

Ας μοιραστούμε όλα όσα μπορούμε!

Κι ας κάνουμε απ' την καρδιά μας μια ευχή:

Η νέα χρονιά να είναι πιο καλή

και για όλους παντού στον κόσμο λιγότερο σκληρή...

**William
Powell
Frith,**

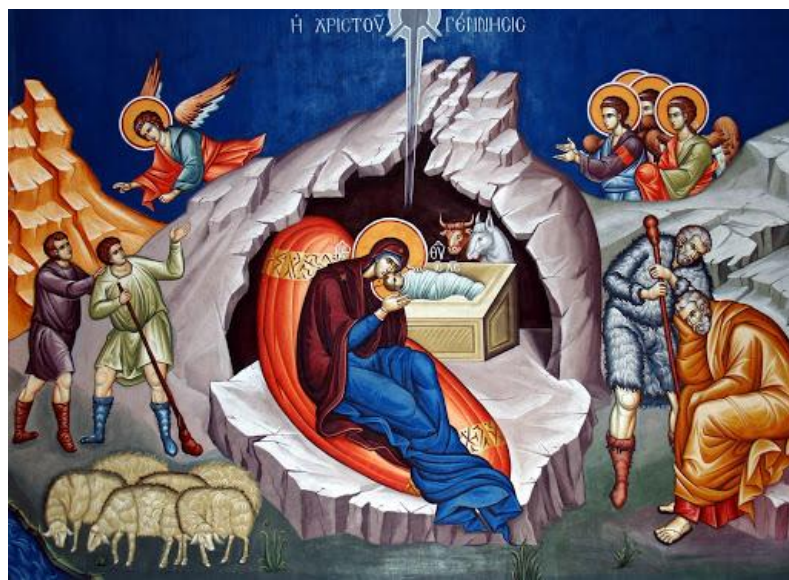
**Πλούτος και
φτώχεια**

(1888)

**Augustus Edwing Mulready,
Οι μικροί κατάσκοποι (1886)**

Τώρα που έρχονται Χριστούγεννα λοιπόν...

...ας σκεφτούμε πως...

Δεν έχουν όλοι δέντρο...

Δεν έχουν όλοι σπίτι...

Δεν έχουν όλοι φαγητό...

Δεν έχουν όλοι ζέστη...

Δεν έχουν όλοι οικογένεια...

Δεν έχουν όλοι δουλειά...

Δεν έχουν όλοι χρήματα...

Δεν έχουν όλοι υγεία...

Δεν έχουν όλοι αγάπη...

Δεν έχουν όλοι όνειρα...

Δεν θα πάρουν όλοι δώρα...

Αυτές τις γιορτές παίρνουμε μια τσάντα...

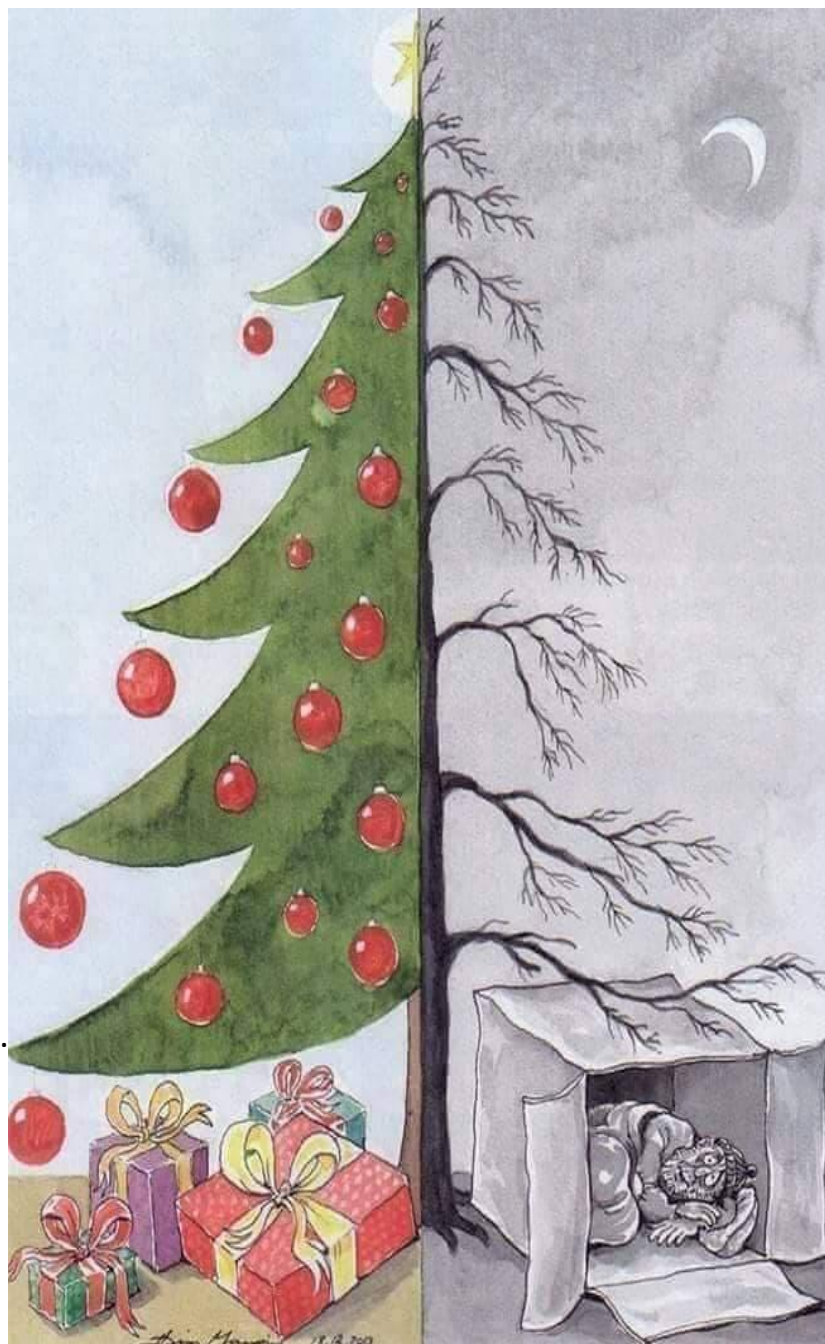
Τη γεμίζουμε με λίγα πράγματα απαραίτητα...

Τα χαρίζουμε σε όσους τα έχουν ανάγκη...

Τα μοιραζόμαστε με την καρδιά μας...

Χαρίζουμε ένα χαμόγελο σ' αυτούς

που μόνο πίκρες έχει η ζωή τους...

Επειδή Χριστούγεννα δεν είναι τα δώρα στα κουτιά,

ούτε τα λαμπάκια τα φωτεινά...

Δεν είναι τα ρούχα τα ακριβά,

ούτε τα πάρτι τα γιορτινά...

Χριστούγεννα **είναι** όλα όσα χωράει η καρδιά!

Χριστούγεννα **είναι** η αγάπη και η προσφορά!

Χριστούγεννα **είναι** κάθε χαμόγελο που γεννάει κάθε μας πράξη

στα πρόσωπα των άλλων καθημερινά!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΛΟΙΠΟΝ ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ!

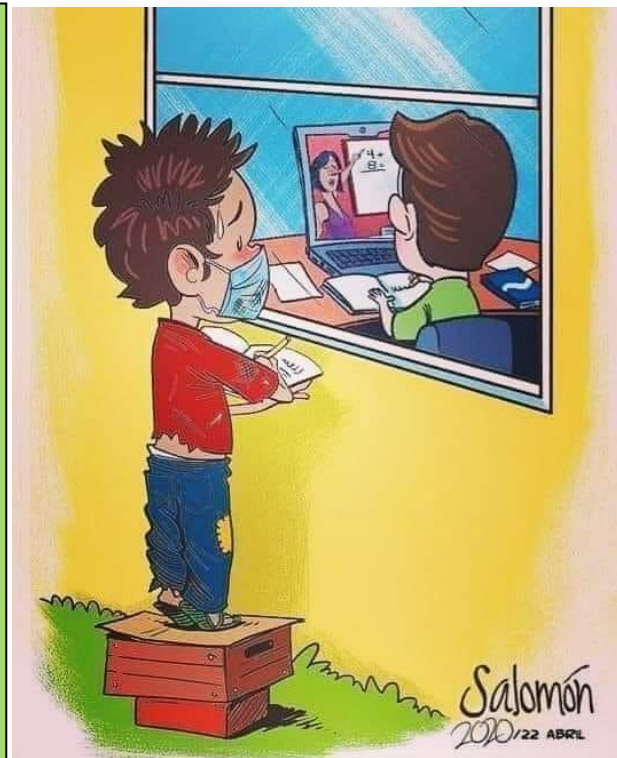
Με την αγάπη ας κάνουμε τη δυστυχία πέρα...

1845 - Το κοριτσάκι με τα σπέρτα,
παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν

...ώστε να μην
υπάρχουνε
μεγάλοι
και παιδιά
που στερούνται
τα ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
τους

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ...

2020 - Εκπαίδευση από απόσταση (ΕΞΑΕ),
Παντού στον κόσμο, με εχθρό τον κορονοϊό...
Σκληρή πραγματικότητα...

Και... ίσως τελικά το κοριτσάκι με τα σπέρτα από το τρυφερό μελαγχολικό παραμύθι του αγαπημένου Δανού παραμυθά Χανς Κρίστιαν Άντερσεν το μακρινό 1845 να έχει πολλά κοινά με πολλά, παντού στον κόσμο, παιδιά που δεν μπορούν να έχουν αναγκαία αγαθά.

Και φυσικά, η εκπαίδευση είναι ένα από αυτά...

Φέτος όμως, επειδή ο κορονοϊός μάς απειλεί, κάνουμε μαθήματα από απόσταση.

Και η Τεχνολογία, που σε πολλά βοηθάει,

αν από κάποιους λείπει τους αδικεί και μακριά απ' του σχολείου την ομάδα τους κρατάει...

Μακάρι ένα θαύμα να γινόταν και η δυστυχία να εξαφανιζόταν!

Τότε αληθινά, Χριστούγεννα θα ήταν καθημερινά!

Απ' όλους εμάς, καλά Χριστούγεννα και τυχερή νέα χρονιά

με υγεία, αισιοδοξία και... ζωή φυσιολογική ξανά!

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα (Νικηφόρος Λύτρας. 1872)